

nære et Haab om, at han finder, den er daarlig, og at han vilde kunne gaa ind paa en Forbedring af den.

Mads Larsen: Jeg vil begynde med at rette en Henstilling til det højtærede Ministerium. Jeg maa sige, jeg ved ikke helt efter den Omordning, der er gennemført, hvilket Fagministerium Spørgsmaalet hører under. Det er en Henstilling vedrørende en af vore store Kapitalsammenlutninger, et af vore store Aktieselskaber, nemlig De danske Sukkerfabrikker. Jeg ved ikke, om det fremdeles er Indenrigsministeriet, eller det nu er Erhvervsministeriet, der har med dette at gøre, men jeg anmoder det højtærede Ministerium om at have sin Opmærksomhed henvendt paa denne Institution. Der blev, jeg tror for 3 Aar siden, gennemført en Overenskomst med Roedyrkerne ved Medvirken af den daværende Indenrigsminister, det ærede Medlem Hr. Kragh, en Overenskomst, som absolut ikke var tilfredsstillende for Dyrkerne. Høstaaret 1923 var overmaade vanskelig for Sukkerroedyrkningen her i Landet, Vejrforholdene var baade i Foraaret og om Efteraaret i højeste Grad uheldige, og da Roerne de fleste Steder af den Grund blev saaet for sent, blev der som Følge heraf et alt for ringe Høstudbytte, og i Optagningstiden var Vejret saa daarligt, at jeg aldrig har set et saa besværligt Landbrugsarbejde blive udført, som Tilfældet var ved Optagningen og Transporten af Sukkerroerne i Fjor Efteraar.

Og hvad var saa Resultatet? Paa Grund af den alt for lille Afrøde var Forholdet det, føler jeg mig fuldkommen sikker paa, at en meget stor Del af dem, der dyrker den gode danske Jord, som benyttes til Sukkerroeaavl, dyrkede disse Arealer med Tab. Men Selskabets Regnskab for samme Aar udviser, at Aktionærerne, Kapitalen, foruden de ret store Henlæggelser, der foretoges, fik et Udbytte af 25 pCt. Det er en Ordning, der efter min Mening er utilbørlig, og jeg nævner dette her, for at det ærede Ministerium, hvis der gives en Lejlighed til det, kan tage Affære, saa at noget saadant ikke skal gentage sig, thi vi er jo alle, navnlig i en Tid som denne, i høj Grad interesserede i, at netop en Produktion som denne kunde udvikle sig, saaledes at den ikke alene kunde frembringe det Sukker, vi selv forbruger, men ogsaa faa betydeligt tilovers til Eksport.

Jeg vil derefter gerne gøre en Bemærkning i Anledning af en Udtalelse, som den højtærede Kirkeminister fremsatte overfor min Partifælle det ærede Medlem Hr. Hold-

gaard. Dette ærede Medlem havde henstillet til Ministeren, om ikke det var muligt, at vi kunde faa afskaffet Præstegaardskommissionerne. Herpaa svarede Ministeren, at han ikke kunde se, at disse Kommissioner endnu helt kunde stryges. Det er muligt, det skal jeg ikke kunne udtale mig om, men jeg tror dog, at det kunde være forsvarligt overfor den Medvirken, som disse Kommissioner har ydet ved Præstegaardsjordernes Udstykning, der jo foregaar i Henhold til en af Rigsdagen vedtagne Lov; thi den Erfaring, jeg har fra mit Medarbejderskab ved Udstykningen af disse Jorder, er den, at Kommissionerne har lagt sig hindrende i Vejen for en virkelig god og forstandig Udstykning de allerfleste Steder paa Fyn, det Omraade, hvor jeg har medvirket, og jeg forstaaer ikke, at de stedlige Menighedsraad med Præsten i Spidsen ikke skulde være i Stand til tilstrækkeligt at varetage Præsteembedernes Interesser uden at behøve at have Præstegaardskommissionerne til at sige, at saadan og saadan skal de gøre, og derved forårsage, at der fremkommer nogle ganske urimelige Forslag, som Menighedsraadene tager Medansvaret for efter Kommissionernes Indstillinger.

Men det er ikke alene fra denne Side, vor Lovgivning om Udstykningen af Præstegaardene har været modarbejdet. Der foreligger for mig i dette Øjeblik et Tilfælde af ganske ny Dato, som jeg gerne vil henlede den højtærede Kirkeministers Opmærksomhed paa, et Tilfælde, der synes mig i høj Grad besynderligt. Jeg vil gerne nævne Præstegaardens Navn. Det er Fraugde Præstegaard, der er beliggende i Odense Amt. Det blev meddelt Amtskommissionen i Forsommeren en Gang, at denne Præstegaard skulde udstykkes fra 1. April 1925. Saa fik vi efter nogle Maanedes Forløb Meddelelse fra Statens Jordlovsudvalg, hvori det gav os den Underretning, at der efter Kirkeministeriets Skrivelse til det kun var 10½ ha almindelig Embedsjord. Resten var Legatjord, der af Legatstifteren var givet med den utrykkelige Betingelse, at Indtægten af dette Areal, som maatte blive henimod 40 Tdr. Land, skulde være et Tillæg til Præstens Løn. Som Følge af, at dette var Legatjord eller Jord af særlig Beskaffenhed, som gennem mange Aar havde været drevet under Præstegaarden og været bortforpagtet sammen med den øvrige Jord, paastod Kirkeministeriets Embedsmænd, at denne Jord ikke kunde dele Skæbne med anden Præstegaardsjord og komme til Udstykning.